

VASTI

maar dezen vreemde zal zij nooit behooren.
En rustig klinkt haar weigering:
De koningin komt niet.

Dan zit zij neer, — haar oogen luiken —
en siddert na dit fel besluit,
maar weet dat zij niet anders kon en dat haar trots
de laatste wet schrijft in haar leven.
Het vonnis is geveld. Een groote leegte,
die ook de smart niet toelaat, voelt zij om zich heen.
Nu opent zij de oogen, ziet haar gasten
verschrikt en zwijgend bij de weelde
van vruchten, lekkernijen, gouden schalen:
het feest der feesten plotseling verstart.
Dan sprakeloos verrijst zij uit haar stille zitten,
trekt zich in haar verblijf terug als één
die weggaat uit het leven, en zij weet:
haar eigen wil heeft haar reeds uitgebannen,
een voorhang valt voor goed, haar blijft
de bitt're eenzaamheid en 't ongewisse lot. —